



DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 12 marca 2025 r.

Poz. 304

USTAWA

z dnia 24 stycznia 2025 r.

o zmianie niektórych ustaw w związku z przystąpieniem Rzeczypospolitej Polskiej do wzmocnionej współpracy w zakresie Prokuratury Europejskiej^{1), 2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze (Dz. U. z 2024 r. poz. 390) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji służy stosowaniu rozporządzenia Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażającego wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (Dz. Urz. UE L 283 z 31.10.2017, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 431 z 21.12.2020, str. 1).”;

- 2) po art. 1 dodaje się art. 1a w brzmieniu:

„Art. 1a. Prokuratorem jest również osoba wskazana przez właściwy organ Rzeczypospolitej Polskiej i powołana na podstawie rozporządzenia Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażającego wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (Dz. Urz. UE L 283 z 31.10.2017, str. 1, z późn. zm.³⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2017/1939”, na urząd prokuratora europejskiego lub na urząd delegowanego prokuratora europejskiego (prokurator Prokuratury Europejskiej).”;

- 3) w art. 11 po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Delegowany prokurator europejski w terminie wskazanym przez Prokuratora Generalnego przekazuje mu dane, o których mowa w § 1, dotyczące spraw, w których składał wniosek o zarządzenie kontroli i utrwalania rozmów.”;

- 4) po art. 25 dodaje się art. 25a w brzmieniu:

„Art. 25a. § 1. Przy powszechnej jednostce organizacyjnej prokuratury w celu umożliwienia wykonywania zadań delegowanych prokuratorów europejskich można utworzyć biuro delegowanego prokuratora europejskiego.

§ 2. Powszechna jednostka organizacyjna prokuratury, przy której utworzono biuro delegowanego prokuratora europejskiego, zapewnia delegowanym prokuratorom europejskim pomieszczenia, środki finansowe i sprzęt niezbędne do pełnienia ich funkcji, dostęp do aktów prawnych i orzecznictwa, a także obsługę biurową w zakresie, w jakim obsługa ta nie zostaje zapewniona przez Prokuraturę Europejską.”;

¹⁾ Niniejsza ustawa służy stosowaniu rozporządzenia Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażającego wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (Dz. Urz. UE L 283 z 31.10.2017, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 431 z 21.12.2020, str. 1).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze, ustawę z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego, ustawę z dnia 18 grudnia 1998 r. o pracownikach sądów i prokuratury oraz ustawę z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 431 z 21.12.2020, str. 1.

- 5) po art. 35 dodaje się art. 35a w brzmieniu:

„Art. 35a. Minister Sprawiedliwości, w drodze rozporządzenia, tworzy i znosi biura delegowanego prokuratora europejskiego oraz ustala ich siedziby i obszary właściwości, mając na względzie ustalony na podstawie art. 13 ust. 2 rozporządzenia 2017/1939 podział kompetencji, potrzebę zapewnienia sprawności postępowań i skutecznego zwalczania przestępczości.”;

- 6) po art. 55 dodaje się art. 55a w brzmieniu:

„Art. 55a. Działalność biur delegowanego prokuratora europejskiego w zakresie, w jakim nie jest ona finansowana przez Prokuraturę Europejską, w tym w zakresie wynagrodzenia wyrównawczego, o którym mowa w art. 95b § 5, jest finansowana ze środków budżetowych przeznaczonych na finansowanie powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury.”;

- 7) w art. 57 po § 3b dodaje się § 3c i 3d w brzmieniu:

„§ 3c. Jeżeli zostały spełnione warunki, o których mowa w art. 30 ust. 5 rozporządzenia 2017/1939, prokurator Prokuratury Europejskiej prowadzący lub nadzorujący postępowanie europejskie, o którym mowa w art. 577a pkt 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 46 i 304) (postępowanie europejskie), jak również inne postępowanie co do przestępstw pozostających we właściwości Prokuratury Europejskiej może zwrócić się do Prokuratora Generalnego z żądaniem zainicjowania czynności, o których mowa w § 3. Prokurator Generalny w przypadku spełnienia ustawowych przesłanek stosowania czynności, o których mowa w art. 30 ust. 1 lit. e lub f rozporządzenia 2017/1939, uwzględni żądanie, a może je uwzględnić w odniesieniu do innych czynności.

§ 3d. Udostępnienie przekazanych materiałów uzyskanych w wyniku czynności zainicjowanych na podstawie § 3c następuje w kancelarii tajnej obsługującej biuro delegowanego prokuratora europejskiego. Materiały są udostępniane prokuratorowi Prokuratury Europejskiej prowadzącemu lub nadzorującemu postępowanie, w którym wystąpiono z żądaniem na podstawie § 3c, oraz Prokuratorowi Generalnemu.”;

- 8) po art. 95 dodaje się art. 95a–95f w brzmieniu:

„Art. 95a. § 1. Kandydaci na prokuratorów Prokuratury Europejskiej są wyłaniani spośród prokuratorów w drodze konkursu na prokuratora europejskiego i konkursu na delegowanego prokuratora europejskiego. Sposób i tryb przeprowadzenia konkursów określa Prokurator Generalny w drodze zarządzenia.

§ 2. Prokurator Generalny wskazuje kandydatów na prokuratora europejskiego na podstawie art. 16 ust. 1 rozporządzenia 2017/1939.

§ 3. Prokurator Generalny wskazuje kandydatów na delegowanych prokuratorów europejskich na podstawie art. 17 ust. 1 rozporządzenia 2017/1939.

§ 4. Z dniem powołania prokuratora na urząd prokuratora europejskiego jego prawa i obowiązki służbowe związane z powierzonymi zadaniami realizowanymi w ramach powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury ulegają zawieszeniu na czas sprawowania tego urzędu.

§ 5. Z dniem powołania prokuratora na urząd delegowanego prokuratora europejskiego Prokurator Generalny wskazuje biuro delegowanego prokuratora europejskiego, w którym będzie on pełnił obowiązki.

§ 6. Delegowany prokurator europejski może zostać odwołany za trzymiesięcznym wypowiedzeniem w trybie art. 17 ust. 4 rozporządzenia 2017/1939.

§ 7. Do delegowanego prokuratora europejskiego stosuje się odpowiednio przepisy art. 109 i art. 114 oraz przepisy wydane na podstawie art. 112 w zakresie, w jakim należności, o których mowa w tych przepisach, nie są pokrywane przez Prokuraturę Europejską.

Art. 95b. § 1. Prokurator Prokuratury Europejskiej w okresie sprawowania urzędu zachowuje stanowisko prokuratora powszechnej jednostki organizacyjnej prokuratury, z tym że świadczy pracę na rzecz Prokuratury Europejskiej.

§ 2. Do prokuratora europejskiego nie stosuje się przepisów art. 97 § 2, art. 103 § 1 i 4–6, art. 115–119 oraz art. 127 § 1 w odniesieniu do art. 94d–94g ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 334 i 1907).

§ 3. Okres sprawowania urzędu prokuratora Prokuratury Europejskiej wlicza się do okresu pracy, od którego zależy wymiar urlopu dodatkowego, stawka wynagrodzenia, wymiar dodatku za długoletnią pracę, wymiar gratyfikacji jubileuszowej i odprawy pośmiertnej.

§ 4. Prokuratorowi Prokuratury Europejskiej nie przysługuje wynagrodzenie wypłacane przez powszechne jednostki organizacyjne prokuratury, w tym dodatkowe wynagrodzenie roczne, z zastrzeżeniem § 5.

§ 5. Jeżeli miesięczne wynagrodzenie wypłacane przez Prokuraturę Europejską jest niższe od wynagrodzenia, które przysługiwałoby prokuratorowi Prokuratury Europejskiej, gdyby sprawował wyłącznie urząd prokuratora powszechnej jednostki organizacyjnej prokuratury, obliczonego z uwzględnieniem § 3 w oparciu o art. 124 (wynagrodzenie krajowe), wypłaca mu się wynagrodzenie wyrównawcze stanowiące różnicę między wynagrodzeniem krajowym a wynagrodzeniem wypłacanym przez Prokuraturę Europejską.

§ 6. Prokuratorowi europejskiemu przysługuje wyłącznie urlop przewidziany dla pracowników tymczasowych Prokuratury Europejskiej w rozumieniu art. 96 ust. 1 rozporządzenia 2017/1939. Decyzję w przedmiocie urlopu delegowanego prokuratora europejskiego podejmuje właściwy organ Prokuratury Europejskiej.

§ 7. Należności przysługujące prokuratorowi Prokuratury Europejskiej z tytułu pozostawania prokuratorem powszechnej jednostki organizacyjnej prokuratury wypłaca kierownik jednostki organizacyjnej prokuratury, w której zajmuje on stanowisko prokuratora powszechnej jednostki organizacyjnej prokuratury. Należności, o których mowa w art. 109 i art. 114, wypłaca delegowanemu prokuratorowi europejskiemu kierownik jednostki organizacyjnej prokuratury, przy której utworzono biuro delegowanego prokuratora europejskiego, gdzie delegowany prokurator europejski pełni obowiązki.

§ 8. Jako podstawę naliczenia należności przysługujących prokuratorowi Prokuratury Europejskiej z tytułu pozostawania prokuratorem powszechnej jednostki organizacyjnej prokuratury, w przypadku gdy podstawę ich naliczenia stanowi wynagrodzenie, przyjmuje się wynagrodzenie krajowe.

Art. 95c. § 1. Przy prowadzeniu postępowania europejskiego i innych postępowań prowadzonych przez prokuratora Prokuratury Europejskiej zgodnie z właściwością określoną w rozporządzeniu 2017/1939 nie podlega on prokuratorom przełożonym określonym zgodnie z przepisami niniejszej ustawy, nie wykonuje ich zarządzeń, poleceń, wytycznych ani innych decyzji, z wyłączeniem zarządzeń o charakterze organizacyjnym.

§ 2. Uprawnienia i obowiązki przełożonego w postępowaniu europejskim, w innych postępowaniach prowadzonych przez prokuratora Prokuratury Europejskiej zgodnie z właściwością określoną w rozporządzeniu 2017/1939, a także pozostałe uprawnienia i obowiązki wobec prokuratora Prokuratury Europejskiej w związku z pełnieniem przez niego tego urzędu wykonują organy określone w tym rozporządzeniu, w zakresie tam wskazanym.

§ 3. Uprawnienia i obowiązki prokuratora nadrzędnego wobec prokuratora Prokuratury Europejskiej w postępowaniu europejskim i w innych postępowaniach prowadzonych przez prokuratora Prokuratury Europejskiej zgodnie z właściwością określoną w rozporządzeniu 2017/1939 wykonują organy określone w tym rozporządzeniu.

§ 4. Uprawnienia i obowiązki Prokuratora Generalnego w postępowaniu europejskim i w innych postępowaniach prowadzonych przez prokuratora Prokuratury Europejskiej zgodnie z właściwością określoną w rozporządzeniu 2017/1939 wykonują organy określone w tym rozporządzeniu, z wyłączeniem czynności Prokuratora Generalnego, o których mowa w art. 521 oraz w art. 564–568 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego.

§ 5. Do prokuratorów Prokuratury Europejskiej nie stosuje się przepisów:

- 1) art. 4, art. 5, art. 121 i art. 133;
- 2) art. 132 § 1 – w zakresie odnoszącym się do funkcji w Prokuraturze Europejskiej;
- 3) art. 7 § 7, art. 12, art. 139, art. 140 i art. 151 – w zakresie odnoszącym się do postępowań europejskich i innych postępowań prowadzonych przez prokuratora Prokuratury Europejskiej.

§ 6. Do biur delegowanego prokuratora europejskiego nie stosuje się przepisów art. 30 i art. 191a.

Art. 95d. § 1. Do prokuratora europejskiego nie stosuje się przepisów art. 149.

§ 2. Prokuratorem przełożonym, o którym mowa w art. 149, w odniesieniu do delegowanego prokuratora europejskiego jest kierownik jednostki organizacyjnej prokuratury, w której zajmuje on stanowisko prokuratora powszechnej jednostki organizacyjnej prokuratury.

§ 3. Wszczęcie postępowania wyjaśniającego lub dyscyplinarnego oraz wymierzenie kary, o której mowa w art. 149 § 1, wobec delegowanego prokuratora europejskiego może nastąpić po spełnieniu warunków określonych w art. 17 ust. 4 rozporządzenia 2017/1939.

§ 4. Postępowania dyscyplinarnego wobec prokuratora europejskiego nie wszczyna się, a wszczęte przed objęciem przez niego urzędu prokuratora europejskiego zawiesza się na czas sprawowania tego urzędu; w czasie sprawowania urzędu prokuratora europejskiego przedawnienie nie biegnie.

Art. 95e. Prokurator Prokuratury Europejskiej wykonuje wyłącznie zadania wynikające z rozporządzenia 2017/1939.

Art. 95f. Prokurator Generalny jest organem właściwym do podjęcia czynności określonych w art. 13 ust. 2 oraz art. 17 ust. 4 i 5 rozporządzenia 2017/1939.”;

- 9) w art. 104 w § 4 po wyrazach „prokuratorzy regionalni,” dodaje się wyrazy „prokuratorzy Prokuratury Europejskiej,”;
- 10) w art. 135:

a) w § 2 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) Prokuratury Europejskiej – niezwłocznie zawiadamia się Prokuratora Krajowego i Europejskiego Prokuratora Generalnego,”;

b) § 9 otrzymuje brzmienie:

„§ 9. Uchwałę doręcza się niezwłocznie wnioskodawcy, prokuratorowi, którego dotyczy wnioszek, i rzecznikowi dyscyplinarnemu, a w sprawach dotyczących prokuratora Prokuratury Europejskiej – również Europejskiemu Prokuratorowi Generalnemu.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 46) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 2 w brzmieniu:

„²⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji służy stosowaniu rozporządzenia Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażającego wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (Dz. Urz. UE L 283 z 31.10.2017, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 431 z 21.12.2020, str. 1).”;

- 2) po dziale XII dodaje się dział XIIa w brzmieniu:

„Dział XIIa

Współpraca z Prokuraturą Europejską

Art. 577a. Ilekroć w przepisach niniejszego działu jest mowa o:

- 1) postępowaniu europejskim – rozumie się przez to postępowanie karne prowadzone lub nadzorowane przez prokuratora Prokuratury Europejskiej zgodnie z właściwością określoną w rozporządzeniu Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażającym wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (Dz. Urz. UE L 283 z 31.10.2017, str. 1, z późn. zm.⁴⁾), zwanym dalej „rozporządzeniem 2017/1939”;
- 2) postępowaniu krajowym – rozumie się przez to postępowanie karne prowadzone lub nadzorowane przez prokuratora powszechnej jednostki organizacyjnej prokuratury.

Art. 577b. § 1. Organem właściwym do wydania:

- 1) opinii w przedmiocie przejęcia postępowania, o której mowa w art. 27 ust. 4 rozporządzenia 2017/1939,
- 2) zgody, o której mowa w art. 25 ust. 4 i art. 34 ust. 5 rozporządzenia 2017/1939

– jest Prokurator Krajowy.

§ 2. Organem właściwym do:

- 1) przeprowadzenia konsultacji przewidzianych w art. 39 ust. 3 rozporządzenia 2017/1939,
- 2) wydania opinii, o której mowa w art. 25 ust. 2 i 3 oraz art. 40 ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia 2017/1939,
- 3) złożenia wniosku, o którym mowa w art. 34 ust. 6 i art. 91 ust. 6 zdanie pierwsze rozporządzenia 2017/1939

– jest kierownik jednostki organizacyjnej prokuratury, od której Prokuratura Europejska przejęła sprawę, a jeśli sprawa nie była dotychczas prowadzona przez powszechną jednostkę organizacyjną prokuratury – Prokurator Krajowy.

§ 3. Spór o właściwość, o którym mowa w art. 25 ust. 6 rozporządzenia 2017/1939, rozstrzyga Prokurator Generalny. Na postanowienie Prokuratora Generalnego przysługuje zażalenie prokuratorowi Prokuratury Europejskiej, jeżeli rozstrzygnięcie sporu wymaga wykładni art. 22 lub art. 25 rozporządzenia 2017/1939. Zażalenie wnosi się do sądu okręgowego właściwego miejscowo dla siedziby powszechnej jednostki organizacyjnej prokuratury, przy której utworzono biuro delegowanego prokuratora europejskiego uczestniczącego w sporze.

⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 431 z 21.12.2020, str. 1.

Art. 577c. § 1. Do czasu trwania postępowania krajowego nie wlicza się czasu trwania postępowania europejskiego.

§ 2. Dowody przeprowadzone w postępowaniu europejskim są dowodami w postępowaniu krajowym, chociażby czynności dowodowe zostały przeprowadzone w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub zgodnie z przepisami tego państwa, jeżeli sposób przeprowadzenia czynności nie jest sprzeczny z zasadami porządku prawnego Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 577d. § 1. Policja i inne organy postępowania przygotowawczego przekazują niezwłocznie do właściwego biura delegowanego prokuratora europejskiego informację o podejrzeniu popełnienia przestępstwa pozostającego we właściwości Prokuratury Europejskiej zgodnie z rozporządzeniem 2017/1939.

§ 2. Jeżeli po wszczęciu postępowania okaże się, że sprawa dotyczy przestępstwa pozostającego we właściwości Prokuratury Europejskiej zgodnie z rozporządzeniem 2017/1939, informację o sprawie Policja i inne organy postępowania przygotowawczego przekazują niezwłocznie do właściwego biura delegowanego prokuratora europejskiego.”;

3) w art. 615a:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Przepisy rozdziałów 62, 62c, 62d, 63, 65b, 65d i 67, a także przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1805 z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie wzajemnego uznawania nakazów zabezpieczenia i nakazów konfiskaty (Dz. Urz. UE L 303 z 28.11.2018, str. 1) stosuje się odpowiednio do współpracy między sądami, prokuratorami i innymi organami procesowymi a Prokuraturą Europejską.”,

b) uchyla się § 2.

Art. 3. W ustawie z dnia 18 grudnia 1998 r. o pracownikach sądów i prokuratury (Dz. U. z 2018 r. poz. 577) wprowadza się następujące zmiany:

1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji służy stosowaniu rozporządzenia Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażającego wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (Dz. Urz. UE L 283 z 31.10.2017, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 431 z 21.12.2020, str. 1).”;

2) w art. 11b:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Prokurator Krajowy może delegować urzędnika, za jego zgodą, do wykonywania obowiązków służbowych w innej jednostce organizacyjnej prokuratury lub w biurze delegowanego prokuratora europejskiego, a na wniosek Ministra Sprawiedliwości – do Ministerstwa Sprawiedliwości lub innej jednostki organizacyjnej podległej Ministrowi Sprawiedliwości albo przez niego nadzorowanej, na czas określony, nie dłuższy niż dwa lata, albo na czas nieokreślony.

2. Prokurator Krajowy może delegować urzędnika do wykonywania obowiązków służbowych w innej jednostce organizacyjnej prokuratury lub w biurze delegowanego prokuratora europejskiego, a na wniosek Ministra Sprawiedliwości – do Ministerstwa Sprawiedliwości, mających siedzibę w tej samej miejscowości, na czas określony, nie dłuższy niż dwa lata. Delegowanie urzędnika może być powtórzone, bez jego zgody, nie wcześniej niż po upływie dwóch lat.”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Niedopuszczalne jest delegowanie, bez zgody zainteresowanego, do prokuratury, biura delegowanego prokuratora europejskiego lub Ministerstwa Sprawiedliwości, mającego siedzibę w innej miejscowości, kobiety w ciąży lub urzędnika sprawującego opiekę nad dzieckiem w wieku do czternastu lat, a także w wypadkach, gdy stoją temu na przeszkodzie ważne względy osobiste lub rodzinne urzędnika.”,

c) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. W okresie delegowania do Prokuratury Krajowej, Ministerstwa Sprawiedliwości, Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury lub biura delegowanego prokuratora europejskiego urzędnik otrzymuje dodatek funkcyjny z tytułu delegowania.”,

d) po ust. 11 dodaje się ust. 11a w brzmieniu:

„11a. Świadczenia związane z delegowaniem urzędnika do biura delegowanego prokuratora europejskiego wypłaca jednostka organizacyjna prokuratury, z której urzędnik został delegowany.”,

e) ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki delegowania urzędników do wykonywania obowiązków służbowych w innej jednostce organizacyjnej prokuratury, w biurze delegowanego prokuratora europejskiego lub w Ministerstwie Sprawiedliwości, wysokość dodatku funkcyjnego z tytułu delegowania do Prokuratury Krajowej, Ministerstwa Sprawiedliwości lub biura delegowanego prokuratora europejskiego oraz szczegółowe warunki i zakres świadczeń dodatkowych związanych z delegowaniem urzędników poza stałe miejsce pracy, mając na względzie poziom świadczeń przysługujących pracownikom państwowych jednostek sfery budżetowej odbywającym podróże służbowe oraz czasowo przenoszonym.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 146, z późn. zm.⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji służy stosowaniu rozporządzenia Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażającego wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (Dz. Urz. UE L 283 z 31.10.2017, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 431 z 21.12.2020, str. 1).”;

2) w art. 86 w ust. 1 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) osób, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 15, w zakresie, w jakim osobom tym nie wypłaca się wynagrodzenia z uwagi na sprawowanie urzędu delegowanego prokuratora europejskiego, opłaca ich pracodawca w Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wysokości ostatniego wynagrodzenia przed objęciem tego urzędu;”.

Art. 5. Przepisu art. 95a § 1 zdanie drugie ustawy zmienianej w art. 1 nie stosuje się do naborów kandydatów na urząd prokuratora europejskiego i urząd delegowanego prokuratora europejskiego ogłoszonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 6. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 11b ust. 12 ustawy zmienianej w art. 3 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 11b ust. 12 ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 7. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Duda*

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 858, 1222, 1593, 1615 i 1915 oraz z 2025 r. poz. 129.